

सप्तगुराङ्गिरसः। वैकुण्ठ इन्द्रः। त्रिष्टुप्

जगृभ्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम्।

विद्वा हि त्वा गोपतिं शूर गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०१

वसूनां वसुपते- सम्पत्पालक । इन्द्र- परमेश्वर । वसूयवः- सम्पत्कामा वयम् । ते- तव । दक्षिणम् । हस्तम् । जगृम्भ- गृहीतः । शूर- समर्थ । गोनां गोपतिम्- चिद्रश्मिपालकम् । त्वा- भवन्तम् । विद्वा- जानीमः । हि- खलु । अस्मभ्यम्- नः । चित्रम्- असाधारणम् । वृषणम्- वर्षकम् । रयिम्- दानयोग्यधनम् । दाः- प्रयच्छ ॥१॥

स्वायुधं स्ववसं सुनीथं चतुःसमुद्रं धरुणं रयीणाम्।

चर्कृत्यं शंस्यं भूरिवारमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०२

स्वायुधम्- शोभनायुधम् । स्ववसम्- शोभनरक्षकम् । सुनीथम्- शोभननीतिसम्पन्नम् । चतुःसमुद्रम्- भूर्भुवःसुवर्महर्लोकोपलक्षितान्नप्राणमनोविज्ञानस्थमूलशक्तिधारासम्पन्नम् । रयीणाम्- दानयोग्यसम्पदाम् । धरुणम्- धारकम् । चर्कृत्यम्- पुनः पुनः कर्तव्यम् । शंस्यम्- स्तव्यम् । भूरिवारम्- बहुभिर्वृतम् । अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥२॥

सुब्रह्माणं देववन्तं बृहन्तमुरुं गभीरं पृथुबुधमिन्द्र।

श्रुतक्रष्टिमुग्रमभिमातिषाहमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०३

सुब्रह्माणम्- शोभनमेधोपेतम् । देववन्तम्- द्योतनशीलम् । बृहन्तम्- महान्तम् । उरु- विस्तीर्णम् । गभीरम्- गम्भीरम् । पृथुबुधम्- बृहन्मूलम् । श्रुतक्रष्टिम्- अतीन्द्रियश्रवणदर्शनयुक्तम् । अभिमातिषाहम्- अभिमानबाधकम् । अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥३॥

सनद्वाजं विप्रवीरं तरुत्रं धनस्पृतं शूशुवांसं सुदक्षम्।

दस्युहनं पूर्भिर्दमिन्द्र सत्यमस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०४

सनद्वाजम्- लब्धगतिम्। विप्रवीरम्- मेधाविशूरम्। तरुत्रम्- तारकम्। धनस्पृतम्- धनानां
पूरकम्। शूशुवांसम्- वर्धमानम्। सुदक्षम्- सुसमर्थम्। दस्युहनम्- चोरनाशकम्। पूर्भिदम्-
आवरणभेदकम्। सत्यम्। इन्द्र। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥४॥

अश्वावन्तं रथिनं वीरवन्तं सहस्रिणं शतिनं वाजमिन्द्र।

भद्रव्रातं विप्रवीरं स्वर्षामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०५

अश्वावन्तम्- तुरगोपेतं प्राणमयम्। रथिनम्- रथयुक्तं लक्ष्यप्रापकरं हणप्रतीकम्। वीरवन्तम्-
वीर्ययुक्तम्। सहस्रिणं शतिनम्- प्रभूतम्। वाजम्- शोभनगतिमयम्। इन्द्र। भद्रव्रातम्-
मङ्गलगणम्। विप्रवीरम्- मेधाविशूरम्। स्वर्षा- स्वर्गसम्भक्ताम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं
दाः ॥५॥

प्र सप्तगुमृतधीतिं सुमेधां बृहस्पतिं मतिरच्छा जिगाति।

य आङ्गिरसो नमसोपसद्योऽस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०६

सप्तगुम्- भूर्भुवरादिसप्तभूमिकासु गतिशीलम्। ऋतधीतिम्- सत्यधारणावन्तम्। सुमेधाम्-
शोभनमेधावन्तम्। बृहस्पतिम्- मेधाधिदैवतम्। अच्छ- उद्दिश्य। मतिः- बुद्धिः। जिगाति-
गच्छति। यः। आङ्गिरसः- अङ्गनशीलः। नमसा- नमस्कारेण। उपसद्यः- प्राप्यः। तादृशभूत हे
इन्द्र। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥६॥

वनीवानो मम दूतासु इन्द्रं स्तोमाश्चरन्ति सुमतीरियानाः।

हृदिस्पृशो मनसा वच्यमाना अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०७

वनीवानः- वननशीलाः। मम- मे। दूताः- दूतभूताः। हृदिस्पृशः- हृदयस्पर्शिनः। मनसा
वच्यमानाः- मानसजपविषयभूताः। स्तोमाः- मन्त्राः। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवते। सुमतीः। इयानाः-
याचमानाः। चरन्ति। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥७॥

यत्त्वा यामिं दुद्धिं तन्न इन्द्र बृहन्तं क्षयमसं जनानाम्।

अभि तद्यावापृथिवी गृणीतामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥ १०.०४७.०८

यत्- यदर्थम् । त्वा- भवन्तं प्रति । यामि- आगच्छामि । तत् । नः- अस्मभ्यम् । इन्द्र- परमेश्वर ।
दद्धि- देहि । बृहन्तम्- महान्तम् । असमम्- असाधारणम् । जनानाम्- विशाम् । क्षयम्-
निवासम् । देहि । तत् । द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यौ । अभि गृणीताम् ॥८॥